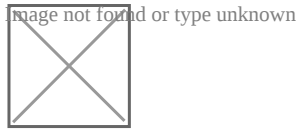


Υποψίες...

/ [Πεμπτουσία](#)



[6_mesa](#)

[Paradiamantis_ex](#) Ο βοσκός, αυθόρμητα, και χωρίς κι ο ίδιος να ξέρει για ποιον λόγο, βιάστηκε να προλάβει να κρυφτεί πίσω από τους θάμνους. Αδιόρατα είχε αισθανθεί ότι ήταν καλύτερα να μην καταλάβουν εκείνοι οι τέσσερις άνδρες ότι τους είδε.

Μετά από λίγο και οι έξι ξένοι έγιναν άφαντοι.

Ο βοσκός στάθηκε πάνω στον βράχο που βρισκόταν, ψηλός, ευθυτενής, με τα τραχιά φουντωτά αγριόξανθα μαλλιά του· στάθηκε ακουμπώντας πάνω στο μακρύ ραβδί του και άρχισε να σκέπτεται. Σιγά-σιγά άρχισαν να τον κυριεύουν υποψίες αλλά και φόβοι. Εκείνη [F17](#) ακριβώς τη στιγμή η πρώτη ακτίνα του ήλιου που ανέτειλε φώτισε το μέτωπό του με τις πρόωρες ρυτίδες και τα χαρακτηριστικά του αδύνατου προσώπου του. Ήταν μόλις σαράντα ετών και η μορφή του φωτίστηκε σαν να ήταν μέρος ενός μυστηριώδους θελγήτρου, που του χάριζε ψυχική καλοσύνη αλλά και σωματική ομορφιά. Ο ήλιος αποκάλυπτε κάτι διαφορετικό από αυτό που φαινόταν εξωτερικά· ένας τραχύς και άξεστος τσοπάνης, ψηλός, σκληραγωγημένος κι ηλιοκαμένος, που έβοσκε τις κατσίκες του κοντά στους Τρεις Σταυρούς.

[F18](#) Πέρασαν έτσι λίγες στιγμές και ξαφνικά ακούει πίσω του, όχι πολύ μακριά, θρόισμα από φύλλα και κλαδιά. Ο βοσκός σκίρτησε. Ο θόρυβος φαινόταν να προέρχεται από βήματα ανθρώπων, που βάδιζαν με μεγάλη προφύλαξη, αλλά δεν κατόρθωναν να πνίξουν τελείως τον θόρυβο, καθώς η πορεία τους γινόταν μέσα στο δάσος, γεμάτο από χλωρά και ξερά κλαδιά.

– Κι άλλοι, κι άλλοι έρχονται. Τι ’ναι, τάχα, Θεέ μου; ψιθύρισε.

[F19](#) Τότε τα μάτια της ψυχής του φωτίστηκαν μεμιάς και στο μυαλό του εντυπώθηκε και το πλημμύρισε με μυστηριώδη πνευματικό τρόπο μια σκέψη:

– Θα είναι κλέφτες! είπε.

Και χωρίς να χάσει καιρό πηδά με μια ελαφρά κίνηση πίσω από τους θάμνους κι αρχίζει να τρέχει πάνω στον δρόμο που οδηγούσε στο φρούριο.

– Στο όνομα του Κυρίου! ψιθύρισε μόνο.

Κάνε κλικ παρακάτω, για ν' ακούσεις την αφήγηση της ιστορίας

%ftoxos_agios_6%